

РЕШЕНИЕ

№ 92

гр. Русе, 09.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ в публично заседание на четвърти май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Р. Герасимова

Членове: Пламен Дочев
Явор Влахов

при участието на секретаря Мариета Цонева
в присъствието на прокурора Е. Д. Г.

като разгледа докладваното от Пламен Дочев Въззивно наказателно дело от общ характер № 20234500600222 по описа за 2023 година

Производството пред Русенски окръжен съд е образувано по протест на прокурор при РП, гр. Русе . Протестът е подаден срещу Присъда № 113/14.12.21г., постановена по НОХД № 1551 по описа на Русенският районен съд за 2021 г., с която въззиваемата - подсъдима Р. Н. А., ЕГН-***** , е призната за невинна в това, че на 24.09.2018 год. в гр. Русе, по непредпазливост запалила чужд имот – Сектор “В“ (източно крило) на сградата на СУ “Възраждане“, находящо се в гр. Русе, ул. “Студентска“ №2, представлявано от Директора С.А.Г., със значителна стойност 2 485 500 лв., като причинените щети са в размер на 6 686.93 лева, поради което и на основание чл.304 от НПК е оправдана по обвинението по чл. 331 ал. 1 вр. чл. 330 ал. 1 от НК.

В протеста се навеждат доводи за неправилност и необоснованост на така постановената присъда. Посочва се, че първостепенният съд е допуснал съществено процесуално нарушение, т. к. не е подложил на обективно, всестранно и пълно изследване и внимателна проверка на всички събрани по делото доказателства. Поради това, се счита, че присъдата е необоснована и противоречаща на материалния наказателен закон. В тази връзка, прокурорът от РП, гр. Русе предлага протестираната присъда да бъде отменена и вместо нея да бъде постановена нова такава, с която Р.А. да бъде призната за виновна в осъществяването на престъплението - предмет на обвинителния акт.

В съдебно заседание РОП, редовно призовани с представител прокурор Ем.Г..

Прокурорът поддържа протеста и моли съдът да отмени оправдателната присъда на Районен съд-Русе и да постанови нова такава, с която да признае въззиваемата - подс. Р.А. за виновна в извършване на престъпното деяние, вменено и във вина.

Въззиваемата - подс. Р.А., редовно призована, се явява лично в с. з. и с упълномощения от нея защитник - адвокат С. от АК - Русе. Последният оспорва основателността на протеста и настоява за потвърждаване на присъдата, като правилна и обоснована. Същото искане прави и въззиваемата - подс. Р.А. в дадената и от въззивния съд последна дума.

Съдът, след като се запозна с изложеното в протеста и с доводите на страните и обсъди поотделно и в тяхната съвкупност доказателствата, след цялостна проверка на атакувания съдебен акт и в съответствие с правомощията му по чл. 313 и сл. от НПК, констатира следното:

Протестът на РП, гр. Русе е процесуално допустим, като своевременно подадени и при наличие на правен интерес от протест.

Разгледан по същество, същия се преценява, като неоснователен, по следните съображения:

Производството по делото е протекло по реда на чл.371 т.1 от НПК, като подсъдимата е дала съгласие да не бъдат разпитвани по делото в качеството на свидетели С.Г. и вещото лице Б. С.а.

Русенският районен съд е съблюдавал стриктно правилата на процеса, обстойно е изследвал относимите към делото обстоятелства, задълбочено е анализирал доказателствата, събрани в хода на досъдебното производство и на съдебното следствие, извършил е всички следствени действия, необходими за обективното, всестранно и пълно изясняване на фактите по делото и след правилна преценка на съвкупния доказателствен материал, обосновано е приел за установени следните фактически обстоятелства:

На 24.09.2018год., неработен ден, около 10.00 часа подсъдимата отишла в училището, за да подготви входните нива за учениците от пети до осми клас. В кабинета ѝ имало работна маса, която тя ползвала и която се намирала непосредствено до перваза на прозореца, като на нея били наредени всички листи, представляващи входните нива на учениците. На разстояние около 1,25 м. от тази работна маса имало и друга, по-малка маса, частично разположена под перваза на прозореца, върху която имало метален пепелник с форма на клекало за тоалетна с отвор с конусовидна форма с диаметър около 7см в най- високата и най-широката му част и с диаметър около 2.5см в най-ниската и най-тясна част. Цялата височина на пепелника била около 5см. Към посочената дата същата употребявала цигари "Ротманс слим", самозагасващи, т.е. при преустановяване на употребата им в продължение на няколко минути се самозагасявали. В този пепелник можело да се поставят/изгасят две угарки (фаса) от цигари, които падали в цилиндричната му част. Около 11,54 ч. подсъдимата си тръгнала за дома, който бил близо до училището.

Около 12.20 часа М.Х., изпълняваща длъжността на зам.-директор на СУ “Възраждане” – гр. Русе, забелязала от прозорец на дома си, който имал изглед към Сектор “В” на учебното заведение, издигащия се дим от прозореца на хранилището. Същата веднага уведомила за случая св. Г., който незабавно се отправил към мястото на инцидента. При пристигането му вече имало екип на РУ - 2 при ОД МВР – гр. Русе. След като бил уведомен, че пожарът бил възникнал в хранилището по изобразително изкуство, свидетелят уведомил обвиняемата за това обстоятелство. Същата веднага отишла на мястото и в проведения разговор признала пред св. Г., че малко преди това била ползвала хранилището. След потушаване на огъня местопроизшествието било посетено от дежурна оперативна група на ОДМВР – гр. Русе.

Със съставянето на протокола за първото действие по разследването, а именно – оглед на местопроизшествие, на основание чл. 212, ал. 2 вр. чл. 23, ал. 2 от НПК било образувано настоящото наказателно производство.

От протокола за извършения оглед на местопроизшествието, както и от изготвения и приложен по делото снимков материал, вратата на хранилището била силно обгоряла; стените, намиращи се вляво и вдясно от вратата, били силно опушени, вплътняващи се по посока на тавана; работната масата на обвиняемата също била силно обгоряла и опушена, намиращото се до него двукрило шкафче с 3 бр. чекмеджета също било обгоряло от вън, но не и от вътре; стола и помощната масичка на обвиняемата били обгорени. Три слоя от мазилката на южната стена била нападала по пода, но не била опушена. Стъклата на прозореца били счупени на парчета и посипани по пода, а ПВЦ дограмата била обгоряла. Върху северната стена били установени две големи петна с неправилна форма с диаметър около 1 метър с липсваща до нивото на тухлата мазилка.

Видно от заключението на изготвената съдебна ценова икономическа експертиза, стойността на нанесените щети по средни пазарни цени към момента на извършване на деянието е в размер на 6686.93 лева.

Горната фактическа обстановка е приета и от районния съд. Решаващият съд при установяването на фактическата обстановка е обсъдил подробно кои гласни и писмени доказателства кредитира, както и кои не кредитира и изключва от доказателствения материал по делото, сочейки задълбочени аргументи за това. Въззивният съд напълно споделя тези аргументи на първостепенния съд, поради което и счита за ненужно да ги преповтаря.

При правилно изяснена фактическа обстановка, районният съд е направил напълно обосновани правни изводи, като е приел, че подс. Р.А. не е осъществила от обективна и субективна страна вмененото и във вина престъпление по чл. 331, ал. 1, вр. чл. 330, ал. 1 от НК, респ., че на 24.09.2018год. в гр. Русе, по непредпазливост запалила чужд имот – Сектор “В” (източно крило) на сградата на СУ “Възраждане”, находящо се в гр.

Русе, ул. "Студентска" №2, представлявано от Директора С.А.Г., със значителна стойност 2 485 500 лв., като причинените щети са в размер на 6 686.93 лева.

Спорно обстоятелство по делото оставало само това, касаещо авторството на престъпното деяние, вменено във вина на въззиваемата - подсъдима Р.А., както и механизма на извършването му.

Правилно РРС е насочил вниманието си по спорният по делото въпрос в това дали през периода, в който подсъдимата е отишла в служебното си помещение в училището, около 10,00ч., до напускането му в 11,54ч. същата е пушила цигара и, ако да - дали я е изгасила и евентуално в случай, че не е била дорбе изгасена тя ли са предизвикали пожара, който е възникнал. При оценка на гласните доказателствени средства РРС правилно е отбелязал, че по никакъв начин не може да се установи, че към момента на престоя си в училището подсъдимата е пушила цигари. Такова твърдение има единствено в нейните разпити, като свидетел от 25.09.2018г. (л.68 от дос.пр-во) и от 19.12.201г.(л.69 от дос.пр-во). Законосъобразно е отбелязано от РРС, че с придобитото на процесуално качество на обвиняема тези показания изцяло са загубили доказателствената си стойност и от същите не могат да се изведат доказателствени заключения в нейна вреда или полза, като на основание чл. 118 ал.1 т.1 от НПК правилно е посочено, че дори и в тях тя да твърди за една изпушена цигара, която освен, че е загасила добре и то в посочения пепелник, който предвид формата си (тесен и дълбок) не би позволил излизането на неизгасен фас дори при падането му от масичката, което тя твърди и в обясненията си, А. в качеството вече на обвиняема.

РРС правилно е подчертал, че от показанията на св.С.Г. не може да се установи, че непосредствено след като е повикана от него да дойде в училището подсъдимата е признавала, че е пушила по време на престоя си в хранилището. Видно обаче от показанията на другия разпитан по делото свидетел – И. Д., който в качеството си на пожарникар който пръв е пристигнал на местопроизшествието с оглед изгасяването му не се съдържат твърдения, че подсъдимата пред него е споделяла, че е пушила цигара в хранилището. В своите показания този свидетел е заявил: „Жената само ми каза, че е отишла до вкъщи и като се върнала всичко горяло“. „Друго не ми е казвала“, л.40 от пр. за с.з. от 19.10.2021г. Това не се опровергава и от съдържанието на справката за ликвидирано произшествие (л.105 от дос.пр.во), в която е отразено от св.И. Д., че подсъдимата му е споделила, че е изпушила една цигара, която е оставила в пепелника върху масичката под прозореца; това следва да се отдаде на негово заключение за развилия се причинно-следствен процес. Правилно РРС е обърнал внимание, че очевидно в нея не се съдържа изявление на подсъдимата, че е оставила незагасена цигара, а на следващо, но не и по значение, посочената справка няма процесуална стойност и същата не представлява годен доказателствен източник на основание чл.127 ал.1 от НПК.

PPC е подчертал и друг съществен елемент в показанията на този свидетел ,а той е фактът на възприемане на пепелника, който е бил в помещението и който той е видял-възприел на земята под прозореца.

Правилно PPC е допуснал съмнение в хипотезата на обвинението, като доколкото по делото липсват данни за други пепелници в помещението с много голяма вероятност е допуснал, че това е пепелникът който подсъдимата описва в разпита си на досъдебното производство. Същите са били приобщени по реда на чл.279 ал.1 т.4 пр.1 от НПК. PPC и е отчел ,че в протокола за оглед на местопроизшествие л.58 – л.59 от дос.пр-во пепелник нито е констатиран, а още по-малко е изземван такъв. При това положение PPC правилно стига до извода ,че не могат да бъдат опровергани съществените възражения на подсъдимата, а ,именно ...цигарите, падайки през конуса, няма как да излязат от пепелника.....невъзможно е, ако не се бръкне с ръка или предмет фасовете да бъдат извадени“. Точно приобщаването на пепелника към материалите по делото, като веществено доказателство и посредствено следствен експеримент би дала възможност за проверка на това твърдение. Нещо повече както PPC е визирал ,че вече по този начин не би могло да се провери в него имало ли е остатък от цигара/фас в случай, че огънят не е унищожил изцяло подобна субстанция, като същественото е, че органите на досъдебното производство са били длъжни да се опитат да положат усилия в тази насока на основание чл.107, ал.3 и ал.5 вр.чл.203 ал.1 и ал.2 от НПК. При по- внимателен оглед на евентуално намерения пепелник в качеството му на веществено доказателство би могло да се потвърди или отхвърли по експертен път, дали в него е имало цигара, евентуално прогорял от температурата фас или не.

От обясненията на подсъдимата на досъдебното производство, които са годно доказателствено средство, не се установява същите да съдържат признание, че към момента на престоя си в училището тя е пушила цигара. Единствено се твърди, че към инкриминирания момент тя е пушила определена марка цигари, които са самозагасящи се. От обясненията на подсъдимата, дадени на дос.пр-во също се установява, че обичайното място на пепелника е било на дървена масичка, която обаче е встрани и най-вече под перваза на прозореца, и същият би пазил евентуално от вятър или течение. Правилно PPC е преценил,че с наличната доказателствена съвкупност това възражение на подсъдимата също не може да бъде опровергано, тъй като от една страна огънят е унищожил мебелировката на помещението, а от друга както е посочено,че от пепелникът, който според обвинението е първоизточникът на пожара предвид незагасената цигара в него не е иззет при огледа на местопроизшествието.

В хода на досъдебното производство са назначени първоначална пожаро-техническа и оценителна/ експертизи, а в хода на съдебното следствие е назначена и тройна /СТЕ/ експертиза . Заключениеята по посочените експертизи не са били кредитирани от районния съд, за което

същият в мотивите си е изложил подробни съображения, които изцяло се приемат от въззивния съд, поради което и счита за ненужно да ги излага отново.

В заключение, съдът намира, че липсват доказателства по делото относно авторството и механизма на вмененото във вина на въззиваемата - подсъдима престъпно деяние, както и касателно причинно - следствената връзка между поведението на въззиваемата - подсъдима Р.А. и настъпилия противоправен резултат.

В резултат на всичко изложено дотук, настоящата съдебна инстанция намира, че правилно първоинстанционният съд е признал подс. Р.А. за невиновна в това да е извършил от обективна и субективна страна вмененото и във вина престъпно деяние, поради което и на осн. чл. 304 от НПК, я е оправдал.

Водим от гореизложеното, въззивният съд намира, че атакуваната присъда на РС, гр. Русе следва да бъде потвърдена, като правилна, обоснована и постановена при спазване на процесуалните правила, а протестът като неоснователен - оставен без уважение.

Ето защо и на осн. чл. 313, вр. чл. 338 от НПК, РОС

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 113/14.12.21 г., постановена по НОХД № 1551 по описа на Русенският районен съд за 2021 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____